

РЕШЕНИЕ

№ 299

гр. София, 14.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в закрито заседание на 14.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

като разгледа дело номер **7752** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 175 от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. П. С. с адрес [населено място], [улица] срещу решение № ПИ – 228/19.06.2019г. на и.д.директор на ТД на НАП – С., с което е оставена негова жалба с вх.С190022 – 000 – 0280182 от 06.06.2019г. по описа на ТД на НАП – С. срещу разпореждане изх. № С 190022 – 137 – 0005288/04.06.2019г. на публичен изпълнител по изпълнително дело № 3844/2006г. без уважение като неоснователна и недоказана.

Производството по делото е приключило със съдебно решение, с което е уважена жалбата на лицето и преписката е изпратена на административния орган за отписване на задълженията на лицето като погасени по давност, съобразно указанията на съда за тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на съдебното решение.

По делото е постъпило искане за тълкуване на съдебното решение от жалбоподателя на 05.12.2019г., което е отхвърлено от съда с допълнително решение от 31.12.20019, тъй като диспозитивът на съдебното решение е ясен и безпротиворечив относно задължението на публичния изпълнител да се съобрази с указанията на съда. Въпреки това, в мотивната част на решението не може да се изведе ясно от кой момент следва да се считат за погасени задълженията на лицето към фиска. Посочени са две различни дати, като съдът следва да отстрани тази неяснота, чрез поправяне на явната фактическа грешка, която служебно е констатирал при преценката на основателността на искането за тълкуване.

С жалба вх. №0170022-000-0463023/12.07.2017 г. по регистъра на ТД на НАП С.,

подадена от Е. С. П. - длъжникът е обжалвал действието по насрочване на публична продан на 13.07.2017 г., като в нея са наведени доводи за несеквестрируемост. по отношение на имота, находящ се в [населено място].[жк], [улица], ет. 5. с площ 115.61 кв. м. Поискана е отмяна на насрочената публична продан или спиране на производството по принудително изпълнение, по доводи изложени в същата. По повод на жалбата от 12.07.2017 г., подадена от длъжника, решаващият орган с решение №ПИ-372/25.07.2017 г. е приел, че до влизане в сила на съдебен акт по гр. дело №5224/2016 г. на Софийски градски съд твърдяната от длъжника несеквестрируемост по отношение на имот находящ се в [населено място].[жк], [улица]. ет. 5. с площ 115.61 кв. м., не може да бъде доказана. С решението директорът на ТД на НАП С. е указал на публичния изпълнител, че едва след безспорното установяване на горните обстоятелства, може да се пристъпи към принудително изпълнение по реда на ДОПК или евентуално по искането на длъжника, директорът на ТД на НАП С. да спре изпълнението върху имота, находящ се в: [населено място].[жк], ул. П., №б. ет. 5. Решението на СГС е влязло в сила на 04.04.2019г., от която дата е започнал да тече остатъкът от срока в размер на 56 дни.

При постановяване на съдебното решение №7148 от 21.11.2019г. настоящият състав е посочил на стр. 2 че към датата на подаване на искането на лицето към Публичния изпълнител, на 31.05.2019г. са изтекли въпросните 56 дни от възобновяване на давността /възобновяването на срока за давността се е случило с влизането в сила на съдебния акт по гр.д. №5224/2016г. на СГС, както беше посочено по-горе ис каквито мотиви е било спряно производството пред Публичния изпълнител/. На стр. 3 пък е посочено, че възобновяването на давността е не от влизане в сила на съдебното решение, а от възобновяване на изпълнителното производство, което според съда е очевидната грешка в случая. Това би довело до объркване на данъчната администрация от кой момент да счита задължението на лицето за погасено по давност на основание чл. 171, ал. от ДОПК, а същевременно няма да промени волята на съда по съществуването на спора, че задължението на С. следва да бъде отписано като погасено по давност.

Тъй като действителната дата, от която следва да се счита, че задължението е погасено е 29.05.2019г., съдът намира, че към 04.06.2019 г. задължението на С. е било погасено по давност и че е налице явна фактическа грешка, която не променя волята му по съществуването на делото, но следва да бъде поправена по реда на чл. 175 от АПК. Ето защо текстът на стр. 4 /абзац последен/ и 5/първи абзац/ от решението: „Както е приел и ответника по делото в оспореното пред настоящата инстанция решение № ПИ – 228/19.06.2019г., след възобновяване на производството по принудително изпълнение започва да тече срок от 56 дни, който е оставал до изтичане на абсолютната давност преди спирането, тоест срокът започва да тече от 04.06.2019г. и изтича на 29.07.2019г. като след изтичането на този срок се преклудира възможността на държавата да събере по принудителен ред задълженията, установени спрямо лицето.“, следва да се промени по следния начин: „Както е приел и ответникът по делото в свое решение №ПИ-372/25.07.2017 г., след влизане в сила на съдебното решение на СГС може да се пристъпи към принудително изпълнение по реда на ДОПК. От тогава обаче, започва да тече срок от 56 дни, който е оставал до изтичане на абсолютната давност преди спирането, тоест срокът започва да тече от 04.04.2019г. и изтича на 29.05.2019г. като след изтичането на този срок се преклудира възможността на държавата да събере по принудителен ред задълженията, установени

спрямо лицето.“

Водим от горното и на основание чл. 175, ал. 2 от АПК, Административен съд-София-град, I отделение, 43 състав

РЕШИ:

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка в решение № 7148 от 21.11.2019 г. по административно дело № 7752 по описа за 2019год., както следва – текстът на стр. 4 /абзац последен/ и 5/първи абзац/ от решението: „Както е приел и ответника по делото в оспореното пред настоящата инстанция решение № ПИ – 228/19.06.2019г., след възобновяване на производството по принудително изпълнение започва да тече срок от 56 дни, който е оставал до изтичане на абсолютната давност преди спирането, тоест срокът започва да тече от 04.06.2019г. и изтича на 29.07.2019г. като след изтичането на този срок се преклудира възможността на държавата да събере по принудителен ред задълженията, установени спрямо лицето.“, следва да се промени по следния начин: „Както е приел и ответникът по делото в свое решение №ПИ-372/25.07.2017 г., след влизане в сила на съдебното решение на СГС може да се пристъпи към принудително изпълнение по реда на ДОПК. От тогава обаче, започва да тече срок от 56 дни, който е оставал до изтичане на абсолютната давност преди спирането, тоест срокът започва да тече от 04.04.2019г. и изтича на 29.05.2019г. като след изтичането на този срок се преклудира възможността на държавата да събере по принудителен ред задълженията, установени спрямо лицето.“

На основание чл. 138 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: